

[Kafod.]

rigtig, så falder den argumentation væk, at vi alligevel skulle standse fiskeriet i 1978. Jeg mener, det er en aftale, der er indgået mellem de grønlandske myndigheder og den danske regering om disse ting, og det gør en væsentlig forskel.

Der er flere spørgsmål, som man kunne have lyst til at kommentere, men jeg tror, vi skal overlade dette til udvalgsarbejdet, som bliver meget interessant.

Erik Hansen (Nordj. amt): Jeg vil også gerne tælles blandt dem, som takker de to færøske medlemmer af tinget for deres bidrag til denne debat. Jeg tror, vi netop gennem de to indlæg fik en fornemmelse af, at her var talsmænd for områder, hvor det at kunne fiske var af helt afgørende betydning, men hvor man også frygtede den dag, da man begrænsede fiskeriet uden at have anden baggrund for det, end at man var den stærke.

Hr. Vivike sagde: vi behøver ikke at vente på nogle videnskabsmænd, vi behøver ikke at vente på nogen argumentation, dette her er et grønlandsk spørgsmål, og det drejer sig alene om at sikre levedulighederne for det grønlandske samfund. Jeg tror ikke, nogen i denne sal kan være uenig i, at man skal sikre levedulighederne for det grønlandske folk, men jeg tror også, at dette at sikre fangstmulighederne for det grønlandske samfund har en sammenhæng med det, der blev sagt her af de to færøske repræsentanter, hr. Johan Nielsen og hr. Djurhuus, at man må have en baggrund, hvis man vil begrænse fangstmulighederne.

Det er selvfølgelig meget godt, når hr. Dalsager siger, at det, han sagde i første omgang, det skulle nu ikke opfattes som sådant; selvfølgelig, hvis der var mulighed for at skaffe en videnskabelig begrundelse, så var det meget godt, men hvis den ikke kunne skaffes, så kunne man da også nøjes med noget andet og mindre. Jeg tror, det er forkert at vurdere denne sag alene som et spørgsmål om laksefangst. Dette rækker meget længere ud, dette drejer sig om fredning i geografiske områder af fiskebestand, hvad det end måtte være. Det drejer sig om kvoter, det drejer sig om en lang række indgreb over for den frie fangst af fisk på have-
ne, hvor vi må sige: dette må ikke ske på

vilkårlig basis. Dette må kun ske på baggrund af virkelige undersøgelser, så man ikke på noget tidspunkt kommer til at gøre noget forkert.

Jeg synes, det var meget rigtigt, når hr. Johan Nielsen sagde: laksen spiller ikke den store rolle hos os på Færøerne, det gør derimod torskene. Når vi var nogle, der to særlig tungt på bestemmelsen i loven om reguleringsforanstaltninger og sagde: denne lov hjemler ret til at foretage begrænsninger og kvoteringer, men ikke totalt stop, så var det, fordi vi frygtede, at denne gang var det laksen, næste gang kunne det være noget andet. Jeg tror, hr. Johan Nielsen og hr. Djurhuus i denne sag har set rigtigt.

Fiskeriministeren siger: hvis vi kan skaffe et bedre videnskabeligt materiale eller nye oplysninger, så kan vi jo altid lade det gå videre til udvalget. Vi har indtil dette øjeblik, indtil dette klokkeslæt, hr. minister, intet videnskabeligt materiale fået forelagt i udvalget. Jeg er ked af at måtte sige, at jeg tror ikke, udvalget lader sig nøje med, at hvis man kan skaffe noget materiale, så kan man altid lade det gå videre til udvalget. Jeg tror, udvalget vil spørge, om der findes et materiale, og hvis det ikke findes, så tror jeg, udvalget vil bede om, at et sådant materiale kommer til at foreligge.

Efter denne debat i dag står det i hvert fald klart, at der er brede kredse her i tinget, tilsyneladende bredere kredse i dag end ved martsdebatten, der lægger vægt på, at den videnskabelige baggrund for indgreb som det, der åbnes mulighed for i det lovforslag, der er til behandling i dag, er mere nødvendig end nogen sinde tidligere.

Jeg vil gerne på denne baggrund sige, at det radikale venstre i udvalget vil tilsige et interesseret medarbejderskab.

Vivike: Man kan jo altid vente med at kaste brønden til, til barnet er druknet; jeg forstår på hr. Erik Hansen (Nordj. amt), at det er sådan en teori, han er tilhænger af. For jeg ved godt, at vi kan vente på biologerne med hensyn til laks, men når Grønlands landsråd har konstateret, at fortsætter vi med det nuværende drivgarnsfiskeri til søs, så er den grønlandske lomviebestand fuldkommen væk i løbet af få år, så er det bare med at få det standset. All right, biologerne kan undersøge laksespørgsmålet, men